

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1494/2566

พนักงานอัยการจังหวัดหัวหินโจทก์ นาย ศ. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 91, ป.วิ.อ. มาตรา 195,

พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4,

พ.ร.บ.ให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 มาตรา 3, ป.วิ.อ. มาตรา

212, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 4, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 4 ทวิ, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ.

2478 มาตรา 5, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 6, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 10, พ.ร.บ.การพนัน

พ.ศ. 2478 มาตรา 12, พ.ร.บ.การพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 15, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 76,

ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30,

พ.ร.บ.ให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 มาตรา 3,

พ.ร.บ.ให้นำวิธีพิจารณาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความผิดฐานเป็นเจ้ามือรับกินรับใช้และฐานจัดให้มีการเล่นการพนันทนายผลฟุตบอลต่างประเทศ เป็นความผิดสองกรรมต่างกัน ศาลต้องพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสามทุกกรรมเป็นกระหนงความผิด ไป ตาม ป.อ. มาตรา 91 ปัญหาตั้งกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกา มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4 และ พ.ร.บ.ให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 มาตรา 3 แต่เนื่องจากโจทก์ไม่ได้อุทธรณ์ฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามฐานร่วมกันเป็นเจ้ามือรับกินรับใช้ การพนันทนายผลฟุตบอลต่างประเทศด้วย ศาลฎีกาจึงไม่อาจลงโทษจำเลยทั้งสามในความผิด ดังกล่าวอีกกระหนงหนึ่งได้เพราะจะเป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลยทั้งสาม ต้องห้ามตาม ป.วิ.อ. มาตรา 212 ประกอบมาตรา 225 พ.ร.บ.จัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4 และ พ.ร.บ.ให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 มาตรา 3 ส่วนที่โจทก์ขอให้จำเลยทั้งสามร่วมกันจ่ายสินบนนำจับแก่ผู้นำจับนั้น เมื่อ ตามคำฟ้องไม่ปรากฏว่ามีผู้ประสงค์เงินสินบนนำจับนำเจ้าพนักงานไปจับกุมจำเลยทั้งสาม จึงไม่ อาจจ่ายเงินสินบนนำจับให้แก่ผู้นำจับได้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 4, 4 ทวิ, 5, 6, 10, 12, 15 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 91 รับโทรศัพท์เคลื่อนที่ เครื่องคอมพิวเตอร์ แบบตั้งโต๊ะ เครื่องเร้าเตอร์ไร้เลส และกล่องวงจรปิดของกลาง และให้จำเลยทั้งสามร่วมกันจ่าย เงินสินบนแก่ผู้นำจับด้วย จำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสาม มีความผิดตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 มาตรา 4 ทวิ, 12 (2) (ที่ถูก ต้องปรับมาตรา 4 วรรคสองด้วย) ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยทั้งสามเป็น ความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระหนงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ขณะกระทำความผิดจำเลยที่ 2 อายุ 18 ปีเศษ รู้ผิดชอบชั่วดีแล้ว จึงไม่ลดมาตราส่วน โทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 ฐานร่วมกันจัดให้มีการเล่นการพนันตามฟ้องข้อ

1.1 ปรับคนละ 2,000 บาท ฐานร่วมกันจัดให้มีการเล่นการพนันตามฟ้องข้อ 1.2 จำคุกคนละ 4 เดือน และปรับคนละ 1,000 บาท รวมจำคุกคนละ 4 เดือน และปรับคนละ 3,000 บาท จำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกคนละ 2 เดือน และปรับคนละ 1,500 บาท ให้การลงโทษจำคุกไว้ 1 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 ไร้โทษทัณฑ์เคลื่อนที่ เครื่องคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ เครื่องเร้าเตอร์ไร้สาย และกล่องวงจรปิดของกลาง และให้จำเลยทั้งสามร่วมกันจ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับด้วย โจทก์อุทธรณ์ขอให้ลงโทษสถานหนักและไม่รอกการลงโทษ โดยอธิบดีอัยการสำนักงานคดีศาลสูงภาค 7 ซึ่งได้รับมอบหมายจากอัยการสูงสุดรับรองให้อุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษาแก้เป็นว่า ฐานร่วมกันจัดให้มีการเล่นการพนันตามฟ้องข้อ 1.1 จำคุกคนละ 2 เดือน ฐานร่วมกันจัดให้มีการเล่นการพนันตามฟ้องข้อ 1.2 จำคุกคนละ 4 เดือน รวมจำคุกคนละ 6 เดือน ลดโทษให้คนละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกคนละ 3 เดือน ไม่ลงโทษปรับและไม่รอกการลงโทษ ให้ยกคำขอให้จ่ายเงินสินบนนำจับ นอกจากนี้ที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยทั้งสามฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสามว่า สมควรรอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยทั้งสามหรือไม่ เห็นว่า แม้การจัดให้มีการเล่นการพนันผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์จะเป็นเรื่องร้ายแรงกว่าการจัดให้มีการเล่นการพนันรูปแบบเดิม แต่ตามคำฟ้องของโจทก์ก็ตีตามอุทธรณ์ของโจทก์ก็ตี ไม่ปรากฏว่าการจัดให้มีการเล่นการพนันของจำเลยทั้งสามมีผู้เข้าร่วมเล่นการพนันมากนักน้อยเพียงใด มีการดำเนินการเป็นระยะเวลานานเพียงใด และมียอดเงินที่เล่นการพนันหมุนเวียนมากนักน้อยเพียงใด อันจะแสดงว่าจำเลยทั้งสามร่วมกันจัดให้มีการเล่นการพนันร้ายใหญ่ซึ่งถือเป็นภัยร้ายแรงต่อความสงบสุขของสังคม ประกอบกับข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าจำเลยทั้งสามเคยรับโทษจำคุกหรือกระทำความผิดในลักษณะเดียวกันนี้มาก่อน ทั้งการลงโทษจำคุกในระยะสั้นไม่ก่อให้เกิดผลดีแก่จำเลยทั้งสามและสังคมโดยรวมมากนัก กรณีจึงมีเหตุสมควรให้ออกาสจำเลยทั้งสามกลับตัวเป็นพลเมืองดี โดยรอกการลงโทษจำคุกไว้สักครั้งหนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 ไม่รอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยทั้งสามนั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นศาลฎีกาฎีกาของจำเลยทั้งสามฟังขึ้น แต่เพื่อให้จำเลยทั้งสามหลาบจำและไม่หวนกลับไปกระทำความผิดอีก จึงให้ลงโทษปรับและกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุ้มครองความประพฤติของจำเลยทั้งสามด้วย อนึ่ง โจทก์บรรยายฟ้องข้อ 1.2 ใจความว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยทั้งสามกับพวกร่วมกันเป็นเจ้ามือรับกินรับใช้ จัดให้มีการเล่นหรือทำอุบายล่อ ช่วยประกาศโฆษณาหรือชักชวนโดยตรงหรือทางอ้อมให้ผู้อื่นเข้าเล่นหรือเข้าพนันทนายผลการเล่นกีฬาและทนายผลฟุตบอลต่างประเทศ... พนันเอาทรัพย์สินกันโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมาย... และขอให้เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 มาท่ายฟ้องด้วย แม้โจทก์จะบรรยายฟ้องถึงการกระทำความผิดของจำเลยทั้งสามในส่วนนี้รวมมาในข้อเดียวกันและระบุว่าจำเลยทั้งสามกระทำความผิดในวันเวลาและสถานที่เดียวกัน แต่ความผิดฐานร่วมกันเป็นเจ้ามือรับกินรับใช้การพนันทนายผลฟุตบอลต่างประเทศ และความผิดฐานร่วมกันจัดให้มีการเล่นการพนันทนายผลฟุตบอลต่างประเทศ ต่างเป็นความผิดอยู่ในตัวเองไม่เกี่ยวข้องกัน เมื่อคำฟ้องของโจทก์ระบุยืนยันว่าจำเลยทั้งสามร่วมกันเป็นทั้งเจ้ามือรับกินรับใช้และผู้จัดให้มีการเล่นการพนันทนายผลฟุตบอลต่างประเทศและจำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ จึงฟังได้ว่าจำเลยทั้งสามร่วมกัน

กระทำความผิดทั้งในฐานะเป็นเจ้ามือรับกินรับใช้การพนันท้ายผลฟุตบอลต่างประเทศ และฐานจัดให้มีการเล่นการพนันท้ายผลฟุตบอลต่างประเทศ อันเป็นความผิด 2 กรรมต่างกัน ซึ่งศาลต้องพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสามทุกกรรมเป็นกระทำความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาลงโทษจำเลยทั้งสามสำหรับการกระทำความผิดในส่วนนี้ในฐานะร่วมกันจัดให้มีการเล่นการพนันท้ายผลฟุตบอลต่างประเทศเพียงกระทางเดียว จึงไม่ถูกต้อง ปัญหาดังกล่าวเป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยและแก้ไขให้ถูกต้องได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 195 วรรคสอง ประกอบมาตรา 225 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญา ในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4 และพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 มาตรา 3 แต่เนื่องจากโจทก์มิได้อุทธรณ์ฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยทั้งสามฐานร่วมกันเป็นเจ้ามือรับกินรับใช้การพนันท้ายผลฟุตบอลต่างประเทศด้วย ศาลฎีกาจึงไม่อาจลงโทษจำเลยทั้งสามในความผิดดังกล่าวอีกกระทางหนึ่งได้เพราะจะเป็นการเพิ่มเติมโทษจำเลยทั้งสาม ซึ่งต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 212 ประกอบมาตรา 225 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 มาตรา 4 และพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 มาตรา 3 ส่วนที่โจทก์ขอให้จำเลยทั้งสามร่วมกันจ่ายสินบนนำจับแก่ผู้นำจับนั้น เมื่อตามคำฟ้องไม่ปรากฏว่ามีผู้ประสงค์เงินสินบนนำจับนำเจ้าพนักงานไปจับกุมจำเลยทั้งสาม จึงไม่อาจจ่ายเงินสินบนนำจับให้แก่ผู้นำจับได้ พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดฐานร่วมกันเป็นเจ้ามือรับกินรับใช้การพนันตามฟ้องข้อ 1.2 อีกกระทางหนึ่ง แต่คงลงโทษจำเลยทั้งสามได้เพียง 2 กระทาง ในความผิดฐานร่วมกันให้จัดให้มีการเล่นพนันตามฟ้องข้อ 1.1 และฐานร่วมกันจัดให้มีการเล่นการพนันตามฟ้องข้อ 1.2 ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 7 และให้ลงโทษปรับจำเลยทั้งสามอีกสถานหนึ่ง โดยฐานร่วมกันจัดให้มีการเล่นการพนันตามฟ้องข้อ 1.1 ปรับคนละ 2,000 บาท ฐานร่วมกันจัดให้มีการเล่นการพนันตามฟ้องข้อ 1.2 ปรับคนละ 1,000 บาท ลดโทษให้กระทางละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานร่วมกันจัดให้มีการเล่นการพนันตามฟ้องข้อ 1.1 คงปรับคนละ 1,000 บาท ฐานร่วมกันจัดให้มีการเล่นการพนันตามฟ้องข้อ 1.2 คงปรับคนละ 500 บาท เมื่อรวมกับโทษจำคุกที่ศาลอุทธรณ์ภาค 7 กำหนดแล้ว เป็นจำคุกคนละ 3 เดือน และปรับคนละ 1,500 บาท โทษจำคุกให้รอลงโทษไว้คนละ 2 ปี และให้คุ้มครองประพฤติดของจำเลยทั้งสามมีกำหนดคนละ 1 ปี นับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลฎีกาให้จำเลยทั้งสามฟัง โดยให้จำเลยทั้งสามไปรายงานตัวต่อพนักงานคุมประพฤติคนละ 4 ครั้ง ตามเงื่อนไขและกำหนดระยะเวลาที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควร กับให้จำเลยทั้งสามกระทำกิจกรรมบริการสังคมหรือสาธารณประโยชน์ตามที่พนักงานคุมประพฤติเห็นสมควรเป็นเวลาคนละ 24 ชั่วโมง ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 นอกจากที่แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 7

องค์คณะ

ทรงกลด บุญชูกุลศล · จาตุรงค์ สรณวัตร · วิเชียร อภิรัตน์มนตรี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1494/2566>